

Arrest

nr. 133 407 van 18 november 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Keniaanse nationaliteit te zijn, op 18 augustus 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 juli 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 september 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 oktober 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN loco advocaat A. HENDRICKX en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster kwam volgens haar verklaringen op 21 juli 2011 het Rijk binnen en diende op 28 juli 2011 een asielaanvraag in. Op 22 juli 2014 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Keniaans staatsburger te zijn van Kikuyu afkomst, geboren op 18 december 1980 te Nairobi. U voltooide uw middelbare studies en volgde vervolgens een jaar 'sales and marketing'. In 1999 had u een amoureuze, geheime relatie met Uhuru Kenyatta, de huidige president van Kenya. Jullie relatie stopte ergens in 2001. In 2006 ontmoette u Uhuru in een hotel van uw oom. Jullie spraken elkaar en u gaf hem uw telefoonnummer. U vroeg of u voor hem iets kon doen, waarop hij u werk aanbood.

Sinds ongeveer juni 2007 werkte u in zijn privé-kantoor als receptioniste. U moest mensen verwelkomen die verkiezingsmateriaal kwamen oppikken. In januari 2008, na de verkiezingen, moest u van Uhuru naar Kikuyu town om er voertuigen te huren en er dozen af te leveren. De bussen zouden naar Navaisha gaan om er Kikuyu op te pikken en naar Nairobi te brengen. In Kikuyu town moest u de namen opschrijven van de jongeren, behorende tot de sekte Mungiki, die naar Navaisha zouden gaan. Ze zouden later worden betaald. U werkte er tot februari 2008. Vervolgens ging u elders werken.

Uw problemen begonnen op 10 december 2010. U werd ontvoerd en er werd u gevraagd of u werd gecontacteerd ivm de zaken die bij het Internationaal Strafhof (International Criminal Court, ICC) hangende waren naar aanleiding van de tumulten na de verkiezingen in 2007. U weet niet wie u ontvoerde, maar u denkt dat het Mungiki zijn. U zei hen dat u niets aan niemand had gezegd. U werd na twee dagen terug vrijgelaten en naar huis gebracht. U werd een dag na uw vrijlating gecontacteerd door Uhuru die u nogmaals vroeg of u niets had gezegd. U ontkende nogmaals dat u iets zou hebben gezegd ivm de zaak bij het ICC.

Tot maart 2011 ondervond u geen nieuwe problemen. Op een vrijdag kwamen er vijf mannen bij u langs, waarvan u er twee herkende van uw vorige ontvoering. Toen uw man u wilde beschermen, werd hij neergeschoten. U viel flauw en wanneer u terug bijkwam, bleek u terug in het huis te zitten waar u ook de eerste keer werd vastgehouden. Ze zeiden u dat u informatie had gelekt, wat u ontkende. U werd gefolterd. Op de derde dag werd u in de auto gezet en weggereden. U kon ontsnappen. U ging daarop naar het 'central police station', daar vertelden ze u dat u naar het ziekenhuis moest zodat uw verwondingen konden vastgelegd worden. Nadat u van het ziekenhuis terugkeerde ging u naar een vriend, Adam Thuku, waar u overnachtte. De volgende dag ging u terug naar de politie om het medisch document te geven. U werd er echter opgesloten. Na enkele dagen kwam iemand u zeggen dat 'somebody senior' uw zaak bekeek. De volgende dag werd u meegenomen door dezelfde twee mannen die u voordien hadden ontvoerd. U werd opnieuw meegenomen naar het huis en werd er gefolterd en verkracht. Na een week in het huis te hebben verbleven zeiden mannen u dat u kon gaan en ze gaven u geld. U liep weg en werd opgepikt door een vrachtwagen. Hij reed naar Kisseria. U besloot daarom om met hem mee te gaan en naar uw neef, die daar woont, te gaan. Uw neef stelde voor om u naar Ngurumani te brengen, naar een vriend van hem. U verbleef bij de vriend van maart 2011 tot juli 2011. In Ngurumani ontmoette u Juan die u hielp om Kenia te verlaten. U nam, samen met Juan, het vliegtuig op 20 juli 2011. U arriveerde de volgende dag in België. Op 28 juli 2011 vroeg u asiel aan.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaart dat u vreest voor uw leven omdat u vermoedt dat Uhuru Kenyatta of mensen van Mungiki achter u zitten. Ze denken dat u informatie heeft gelekt over de gebeurtenissen na de verkiezingen van 2007.

Ten eerste dient te worden opgemerkt dat uw kennis over Uhuru Kenyatta zeer ingestudeerd overkomt. U verklaart dat u met hem een geheime relatie had van 1999 tot een deel in 2001. (zie gehoor CGVS, p 6) Het is opmerkelijk dat uw kennis over Uhuru zeer beperkt is tijdens de periode waarvan u beweert dat jullie samen een relatie zouden hebben. Immers, wanneer u wordt gevraagd of Uhuru reeds in de politiek was toen u hem leerde kennen, zegt u 'neen, hij deed niets in de politiek' Uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt echter dat hij reeds in midden '90 erg met politiek bezig was. Wanneer u vervolgens werd gevraagd wat Uhuru toen deed zegt u 'Dat weet ik niet. Het beheren van de eigendom van zijn vader en de zaken denk ik.' (zie gehoor CGVS, p 6). Ook wanneer u werd gevraagd naar de naam van de vrouw van Uhuru zegt u 'Margareth Kinata' (zie gehoor CGVS, p 6) Uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt echter dat de naam van zijn vrouw 'Margaret Gabuo' is. Wanneer u vervolgens, binnen deze context wordt gevraagd of hij kinderen heeft, zegt u 'Hij had er drie. Hij heeft twee zonen en een dochter.'. Wanneer u gevraagd wordt naar hun namen zegt u 'Ngina (dochter) en de zonen weet ik niet meer. Muhoho denk ik' (zie gehoor CGVS, p 6). Het is haast niet aannemelijk dat u niet op de hoogte bent van de namen van zijn zonen. Zeker gezien één van zijn kinderen de naam van zijn vader draagt, Jomo, die de eerste president is van Kenia. Wanneer u over de vader van Uhuru Kenyatta spreekt, zegt u bovendien spontaan dat één van zijn zonen Jomo heet. (zie gehoor CGVS, p 6) Ook wanneer u werd gevraagd om het karakter van Uhuru te beschrijven, blijft u zeer op de oppervlakte. U zegt 'ik vond hem een lieve man. Hij houdt van bier.' (zie gehoor CGVS, p 7) Uw omschrijving houdt zich erg op de oppervlakte en beperkt zich tot algemene weetjes over Uhuru. (zie informatie toegevoegd aan het administratieve dossier). Niet alleen is uw kennis over Uhuru beperkt in de periode wanneer jullie een relatie hadden. Ook wanneer u voor hem werkte en campagnemateriaal

moest uitdelen in zijn privé-bureau, is uw kennis zeer oppervlakkig. Wanneer u wordt gevraagd welke politieke positie Uhuru toen bekleedde, zegt u 'Hij was in de regering van Kibaki als Minister van Financiën. Maar ik ben niet zeker. Hij had verschillende posten. Hij was de Eerste Minister, neen, dat werd hij na de verkiezingen, dan werd hij deputy Prime Minister.'. Wanneer u werd gevraagd wanneer hij Deputy Prime Minister werd, zegt u 'Toen ik hier in België was.' (zie gehoor CGVS, p.5). Uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt echter dat Uhuru van 17 april 2008 tot 9 april 2013 deze functie bekleedde. Aangezien u op 21 juli 2011 in België bent toegekomen, was Uhuru toen ruim drie jaar deputy Prime Minister. Wanneer u vervolgens wordt gevraagd 'Toen u voor hem werkte was hij Minister van Financiën?' zegt u 'Ja, klopt.' Wanneer u ter bevestiging wordt gevraagd 'En sedert wanneer oefende hij deze functie uit?' zegt u 'Dat weet ik niet meer.' Het is pas wanneer u voor de derde keer wordt geconfronteerd met zijn functie als 'Minister of Finance' dat u zegt '...Maar wacht... ik ben niet meer zeker of hij Minister of Finance was of Minister of Local Government.' (zie gehoor CGVS, p 5). Uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat Uhuru inderdaad 'Minister of Finance' is geweest, maar dan van 23 januari 2009 tot 26 januari 2012. Wanneer u voor hem zou gewerkt hebben, was hij 'Minister of Local Government'. Het is niet aannemelijk dat u, die werkt voor het privé-kantoor van Uhuru en campagnemateriaal uitdeelt niet op de hoogte zou zijn van de functie die hij op dat moment binnen de politiek bekleedt. Het is pas na herhaaldelijk vragen dat u zich de positie herinnert. Gezien bovenstaande vaststellingen maakt u niet aannemelijk dat u ooit voor Uhuru zou gewerkt hebben. U gebruikte tijdens het gehoor eveneens notities, wat de doorleefdheid ondermijnt en uw relaas een ingestudeerd karakter geeft.

Daar u verantwoordelijk was voor het uitdelen van campagnemateriaal voor PNU wordt uw geloofwaardigheid verder ondermijnd wanneer u initieel verklaart dat PNU staat voor Party of National Unity en aansluitend zegt dat het Union is (zie gehoor CGVS, p 4). Uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt echter dat het wel degelijk Party of National Unity is, zoals u aanvankelijk verklaarde. Indien u werkelijk zou hebben ingestaan voor het uitdelen van campagnemateriaal in het privé-kantoor van Uhuru is het niet aannemelijk dat u niet weet waar PNU voor staat. Ook is het niet plausibel dat u niet weet wat het logo van PNU zou zijn. U zegt dat het 'bananen' zijn (zie gehoor CGVS, p 12). Uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat er helemaal geen bananen in het logo verwerkt zijn. Indien u werkelijk campagnemateriaal moest uitdelen is het niet begrijpelijk dat u zou denken dat het logo bestaat uit bananen. Tevens is het opnieuw weinig plausibel dat u werkte in het privé-kantoor van Uhuru, dat u er campagne materiaal moest uitdelen, maar dat u niet zou weten waar het hoofdkantoor van PNU zou zijn. (zie gehoor CGVS, p 12). Tevens strookt uw verklaring dat PNU in 2006 reeds bestond, wanneer u Uhuru terug zag, niet met de informatie waarover we beschikken. Uit deze informatie toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt immers dat de partij in september 2007 werd opgericht. Het is dus allerminst waarschijnlijk dat, zoals u verklaart, Uhuru reeds in 2006 betrokken was bij PNU (zie gehoor CGVS, p 6) aangezien de partij nog niet bestond. U bent allerminst overtuigend dat u Uhuru daadwerkelijk kende, laat staan dat u voor hem heeft gewerkt in de periode rond de verkiezingen van 2007.

Verder is ook met betrekking tot uw vrees voor Uhuru en de Mungiki uw relaas niet overtuigend. U beweert dat u Uhuru en Mungiki vreest omdat u kennis zou hebben over bepaalde feiten die bij het ICC ter discussie zouden kunnen komen. Echter, uit uw verklaringen blijkt dat u zich in dit verband enkel op uw eigen vermoedens en veronderstellingen baseert, maar hiervoor geen enkele concrete indicatie heeft. Wanneer u wordt gevraagd wie u in december 2010 ontvoerde, zegt u 'ik denk dat het Mungiki zijn' (zie gehoor CGVS, p 9). Wanneer u wordt gevraagd hoe u weet dat het Mungiki zijn, zegt u dat het is 'omwille van de namen die ze elkaar noemden, het zijn Mungiki-namen.'. U legt vervolgens uit dat ze in Kikuyu spraken maar dat ze hun namen niet hebben gezegd. Wanneer u vervolgens nogmaals wordt gevraagd hoe u weet dat het Mungiki zijn, zegt u 'omwille van hun rasta-haar. Maar ik weet het niet zeker, het is een veronderstelling.' (zie gehoor CGVS, p 9) U baseert uw veronderstellingen op achterhaalde stereotypen over de Mungiki. Uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt immers dat het beeld van 'rasta haar' niet langer klopt met de werkelijke Mungiki.

Daarbij is het allerminst aannemelijk dat u uw ex-collega's niet heeft gecontacteerd om u te informeren of ze ook werden geconfronteerd met gelijkaardige problemen zoals u. U verklaart hierover dat u bang was (zie gehoor CGVS, p 10). Indien u zich werkelijk in een dergelijke situatie zou bevinden, is het niet aannemelijk dat u zich niet nader informeert, zeker gezien u de opdracht van de secretaresse kreeg (zie gehoor CGVS, p 7) en dat u vervolgens ook de namen van de Mungiki moest doorgeven aan deze secretaresse. (zie gehoor CGVS, p 8) Het is onaannemelijk dat u zich geen vragen stelt over haar lot. Verder bent u helemaal niet op de hoogte van de getuigen die er tegen Uhuru zijn. U verklaart dat u er 'niets over weet' (zie gehoor CGVs, p 10). Indien u werkelijk vreest voor uw leven omdat u denkt dat

mensen u het zwijgen willen opleggen zodat u niet kan getuigen voor de ICC en u beweert een vrees te koesteren voor Uhuru (zie gehoor CGVS, p 10), is het niet plausibel dat u zich niet informeert over de huidige situatie en de getuigen bij de ICC. Dat u dit niet gedaan heeft, doet concluderen dat u weinig interesse heeft in de situatie hangende bij de ICC en doet verder afbreuk aan de waarachtigheid van het door u voorgehouden asielrelaas.

Verder dient te worden opgemerkt dat u op geen enkel moment getuige zou zijn geweest van moorden of dergelijke. (zie gehoor CGVS, p 4) Daarenboven verklaart u dat noch Uhuru, noch uw ontvoerders verwezen naar de gebeurtenissen in Kikuyu town. (zie gehoor CGVS, p 9) Waardoor uw beweringen, nogmaals, gebaseerd zijn op bonte veronderstellingen die bovendien niet geloofwaardig worden geacht aangezien uw werk in het privé-kantoor van Uhuru reeds als ongeloofwaardig werd beschouwd en de problemen die u meemaakte een rechtstreeks gevolg zouden zijn van uw werkzaamheden voor Uhuru.

Ter staving van uw asielrelaas legt u enkele emailcorrespondenties voor van uw moeder en een vriend, Adam Thuko. Hierbij dient te worden opgemerkt dat het gaat om emailberichten wat persoonlijke correspondentie betreft en dit betreft geen objectieve aanwijzing van uw beweerde vrees. De waarachtigheid van de inhoud van deze berichten kan bovendien onmogelijk nagegaan worden. Voorts legt u bewijzen voor dat u in België verschillende opleidingen heeft gevolgd. Echter, deze staan niet in verband met uw asielrelaas.

Gelet op voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

U bent niet in het bezit van enig document ter staving van uw identiteit of reisweg. De vaststelling dat u niet kon preciseren onder welke naam u heeft gereisd, noch met welke maatschappij u heeft gereisd en of u tussenlandingen heeft gemaakt (zie gehoor CGVS, p 5), houdt opnieuw een negatieve indicatie in van de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. Het is immers algemeen geweten dat op internationale luchthavens veelvuldige identiteitscontroles plaatsvinden en dat de mogelijkheid bestaat om er grondig te worden ondervraagd over reisdocumenten en identiteit, en dit telkens op individuele basis. Vooral vluchten uit niet-Schengenlanden worden bij aankomst in de Schengenzone aan strenge controles onderworpen (zie bijgevoegde informatie in het administratief dossier).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) oefent in onderhavig beroep inzake de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

3. Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire beschermingsstatus

3.1. Verzoekster gaat er verkeerdelijk van uit dat de taal van de procedure en de taal van het verhoor dezelfde moeten zijn (RvS 17 juni 2002, nr. 107.897). Zij werd overeenkomstig artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet ervan in kennis gesteld dat de gehele procedure in het Nederlands zou verlopen (administratief dossier, stuk 17). De verschillende verhoorverslagen en de bestreden beslissing werden volledig in het Nederlands opgesteld. De taal die voor de asielprocedure werd aangewezen - het Nederlands - is dan ook gebruikt tijdens de gehele procedure, zodat artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet correct werd toegepast (RvS 27 september 2005, nr. 149.445; RvS 17 juni 2002, nr. 107.897). Voormelde wetsbepaling regelt immers enkel het taalgebruik bij het eigenlijk onderzoek van de asielaanvraag. Het wijst de taal aan die het bestuur moet gebruiken bij het opstellen van de dossierstukken en bij het nemen van zijn beslissing. Artikel 51/4 is niet geschonden omdat het interview zonder tussenkomst van een tolk werd afgenomen in een andere taal dan de proceduretaal zoals in

casu het geval of omdat de tolk zich bij het interview bediende van een andere taal dan de proceduretaal (RvS 3 september 2008, nr. 185.993).

3.2. Bovendien werd verzoekster gehoord in de door haarzelf aangegeven taal en verklaarde zij de dossierbehandelaar goed te verstaan (gehoor p. 2).

3.3. Waar verzoekster beweert dat haar verklaringen incorrect werden opgenomen of weergegeven, kan de Raad slechts vaststellen dat dit geen grondslag vindt in het administratief dossier. Uit het gehoorverslag blijkt dat verzoekster naar aanleiding van het verhoor de gelegenheid kreeg bijkomende opmerkingen te maken, doch naar aanleiding van het verhoor geen enkele opmerking heeft gemaakt met betrekking tot het verloop van het gehoor, noch met betrekking tot de communicatie tussen de dossierbehandelaar en haarzelf. Ook in het verzoekschrift licht verzoekster niet in het minst toe dewelke van haar verklaringen niet werden genoteerd zoals zij ze heeft afgelegd, noch omwille van welke concrete redenen of aan welke omstandigheden dit te wijten is. Het staat verzoekster vrij te bewijzen dat wat de commissaris-generaal stelt dat zij verklaard heeft, op een andere manier werd gezegd. Het volstaat echter niet eenvoudigweg te ontkennen dat de weergegeven verklaringen niet zouden overeenstemmen met hetgeen gezegd werd. Het verhoorverslag van het Commissariaat-generaal wordt verder opgesteld door een onpartijdige ambtenaar die er geen persoonlijk belang bij heeft de verklaringen van de kandidaat-asielzoeker onjuist weer te geven en biedt als dusdanig de nodige garanties inzake objectiviteit (RvS 18 juni 2004, nr. 132.673; RvS 26 juni 2002, nr. 108.470). Het geniet, tot bewijs van het tegendeel, een vermoeden van wettigheid en overeenstemming met de werkelijkheid. Verzoekster bewijst *in casu* niet het tegendeel.

3.4. De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of verzoeksters verklaringen voldoende zijn om haar relatie met en werkzaamheden voor Kenyatta en de hieruit voortvloeiende vervolging geloofwaardig en aannemelijk te maken. Hij houdt hierbij rekening met zowel de correcte, de foute, de vage als de ontwijkende antwoorden en met het specifieke profiel van de asielzoeker. Bovendien dienen elementen in het voordeel van de asielzoeker niet noodzakelijk in de beslissing te worden opgenomen (RvS 19 december 2007, nr. 178.032). De commissaris-generaal is verder niet verplicht om alle aangebrachte feiten te controleren, zo dit al mogelijk zou zijn. De bewijslast ligt in de eerste plaats bij de asielzoeker (RvS 3 september 2004, nr. 134.545). Bovendien verplicht geen enkele bepaling of beginsel de met het onderzoek van de asielaanvraag belaste instanties om de vreemdeling bij te staan in zijn inspanningen om het statuut van vluchteling te bekomen en de lacunes in diens bewijsvoering zelf op te vullen (RvS 16 november 2006, nr. 164.792).

3.5. Het is niet ernstig dat verzoekster nagenoeg onbekend is met Kenyatta's dagelijkse politieke en familiale leven gedurende de periode waarmee zij met hem beweerdelijk een romantisch relatie had. Indien de relatie reeds "*ruim 12 jaar (!) voorafgaande aan het verhoor van het CGVS (december 2013)*" plaatsvond "*toen verzoekster 19-20 jaar oud was*", dan nog kan niet worden aangenomen dat verzoeksters kennis dermate verwaterd is dat ze niet eens weet hoe zijn zonen heten, laat staan dat ze verkeerdelijk stelde dat "*hij deed niets in de politiek*" in die periode (gehoor p. 6), temeer deze man de zoon was van de eerste president van Kenia en later ook zelf president geworden is. Immers indien zij werkelijk gedurende meer dan een jaar zijn maîtresse is geweest en nadien nog gedurende een half jaar voor hem heeft gewerkt, en dit gezien haar jonge leeftijd toen wellicht haar eerste belangrijke relatie was, dan is het redelijk te verwachten dat verzoekster deze ervaringen des te meer herinnert indien ze werkelijk ervaren waren, en deze bovendien nog frequent opgerakeld werden gezien Kenyatta's publieke carrière. Verzoekster is echter onbekend met eenvoudige zaken zoals wat hij gestudeerd heeft of naar welke katholieke kerk hij ging (gehoor p. 6). Verzoeksters beschrijving van Kenyatta is bovendien uiterst algemeen en oppervlakkig (gehoor p. 7: "*Beschrijf zijn karakter?*" "*Ik vond hem een lieve man. Hij houdt van bier.*" "*Nog iets mbt zijn karakter?*" "*Hij is sociaal, een coole man. Hij houdt ervan om met andere mensen te zijn.*" "*Nog iets wat u mij kan vertellen?*" "*Dat is het.*"). Waar verzoekster nog stelt dat dit "*meaningless sex*" was, klemmt dit met haar eigen verklaringen een relatie van "*1999-2000 en een deel van 2001*" (gehoor p. 6) gehad te hebben en nadien een job gekregen te hebben. Evenmin kan gesteld worden dat dit "*een korte relatie*" is noch kan ernstig worden gesteld dat "*de namen van de kinderen en de naam van de echtgenote (sic) van de man waarmee zij een geheime relatie heeft*" irrelevante details zijn indien verzoekster werkelijk zijn minnares is geweest en aldus kan aangenomen worden dat zij minstens een emotionele nieuwsgierigheid ten opzichte van Kenyatta's leven vertoonde, door bij hem zelf en of via media en of andere kanalen, zoals haar oom die tevens politicus voor de PNU is (councillor

voor Limuru, gehoor p. 4), zichzelf verder te (laten) informeren. Indien Kenyatta desgevallend “*niet uitgebreid over zijn werk*” of “*het thuisfront*” heeft gesproken, dan is gezien de pers en de objectieve informatie niet aanvaardbaar dat verzoekster in het geheel niet wist dat hij toen reeds politiek actief was aangezien hieruit blijkt dat hij reeds in 1997 voorzitter van de lokale afdeling van de KANU werd en dat hij in hetzelfde jaar van de beëindiging van hun verhouding (2001) zowel parlamentslid als minister werd. Niet alleen had zij dit door kleine anekdotes vanwege of gebeurtenissen met Kenyatta moeten ondervinden, daarenboven kan verwacht worden dat zij ook via de media, haar oom-politicus, kennissen of derden hiervan op de hoogte zou zijn gebracht of zich hierover hebben geïnformeerd. Indien verzoekster verder een affaire gehad heeft met Kenyatta dan kan wel degelijk worden verwacht dat ze, desnoods niet meteen bij Kenyatta zelf, doch alleszins later en of via andere kanalen geïnformeerd werd over de achternaam van de (toekomstige) first lady. Uit verzoeksters onwetendheid kan aldus enkel besloten worden dat ze Kenyatta niet gekend heeft en evenmin enige interesse voor hem gehad heeft.

3.6. Het is evenmin ernstig dat verzoekster onbekend is met Kenyatta's politieke leven gedurende de periode waarmee zij met hem een professionele relatie had, noch dat zij zelfs elementaire zaken van de PNU (afkorting en oprichting PNU, logo, plaats hoofdkantoor) niet of foutief verklaarde indien zij werkelijk gedurende een half jaar zijn persoonlijke receptioniste was. Het is dan ook niet ernstig dat verzoekster stelt dat het partijlogo bananen is indien zij inzake haar functie verklaarde “*er kwamen mensen om t-shirts op het halen, petten, affiches en bandana's*” (gehoor p. 4) en “*ik moest campagnemateriaal verdelen*” (gehoor p. 5), noch dat zij de oprichtingsdatum reeds in 2006 situeert en het partijhoofdkwartier niet kent indien zij receptioniste was en de secretaresse soms verving op het moment dat de PNU opgericht werd (16 september 2007). Verzoekster toont aldus evenmin aan gewerkt te hebben voor Kenyatta of zijn partij.

3.7. Voor zover verzoekster aanvoert dat zij lijdt aan “*post-traumatische ervaringen*”, kan dit geenszins blijken uit het gehoor, noch wordt dit anderszins, desgevallend medisch geadstrueerd. Evenmin ziet de Raad in waarom een gelukkige relatie het verdringen van ervaringen tot gevolg zou hebben, laat staan traumatisch worden. Verzoekster gaat er aan voorbij dat ze enkel ondervraagd werd over feiten die ze zelf aanbracht en die aldus tot haar leefwereld zouden hebben behoord. Waar verzoekster de nadruk legt op het afleggen van gedetailleerde verklaringen, merkt de Raad op dat er *in casu* sprake is van niet-doorleefde, inconsistente en tegenstrijdige verklaringen. Immers verzoeksters bijzonder gebrekkige en foutieve verklaringen inzake Kenyatta staan in schril contrast met verzoeksters andere theoretische antwoorden op oppervlakkigere punten die veel minder tot haar leefwereld behoorden. Er kan slechts vastgesteld worden dat verzoeksters kennis theoretisch is die niet spontaan is opgedaan in haar eigen leefwereld. Derhalve kon de commissaris-generaal wel degelijk concluderen dat er valide en objectieve maatstaven aan deze conclusie ten grondslag liggen en dat verzoeksters kennis een ingestudeerd karakter vertoont. Aldus kan bezwaarlijk geloof worden gehecht aan verzoeksters romantische en professionele relatie met Kenyatta en aldus op de hierop gebaseerde asielmotieven.

3.8. De door de commissaris-generaal correct weergegeven tegenstrijdigheden, vaagheden en omissies raken de kern van het relaas en zijn pertinent. Voor het bestaan ervan wordt geen redelijk aanvaardbare verklaring gegeven. Van een kandidaat-vluchteling mag worden verwacht dat hij voor de diverse asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit zijn land van herkomst op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft, zodat op grond hiervan kan nagegaan worden of er aanwijzingen zijn om te besluiten tot het bestaan van een risico voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie.

3.9. De commissaris-generaal heeft bij de beoordeling zowel de positieve als negatieve elementen in rekening gebracht in het licht van het geheel van de motieven. In deze benadrukt de Raad dat de bestreden beslissing moet worden gelezen als geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het gewicht dat bij de beoordeling van de asielaanvraag aan elk onderdeel, motief of tegenstrijdigheid wordt gehecht kan verschillen maar het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven dat de commissaris-generaal heeft doen besluiten tot de ongegrondheid van verzoekers asielaanvraag.

3.10. De Raad stelt vast dat deze conclusies uitgebreid en correct werden gemotiveerd in de bestreden beslissing. Derhalve heeft het Commissariaat-generaal wel degelijk verzoeksters asielrelaas op de individuele merites beoordeeld en kan geenszins beweerd worden dat er geen rekening werd gehouden

met de feitelijke toedracht van het relaas of dat er enkel verwezen werd naar algemeen beschikbare informatie, noch dat de beslissing niet op correcte juridische wijze werd gemotiveerd.

3.11. Verzoekster brengt thans geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven en de beoordeling ervan door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoekster beperkt zich aldus tot het herhalen van het asielrelaas en het beklemtonen van de waarachtigheid ervan, het tegenspreken van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing, het geven van algemene en theoretische beschouwingen over de motiveringsplicht en de beginselen van het vluchtelingenrecht, het maken van ongefundeerde en persoonsgerichte verwijten naar het CGVS (zie onder meer, *“Het verhoor van iemand vergt feitelijk een forensisch-psychologische opleiding en ervaring om te achterhalen of iemand liegt of niet. Die opleiding heeft de medewerkster van het CGVS die het verhoor/interview met verzoekster deed niet. De medewerkster van het CGVS kan dan wel proberen – uit goed gemeend amateurisme – om de waarheid te achterhalen, maar dat rechtvaardigt niet om daaraan een vergaande beslissing zoals in deze zaak is genomen, te nemen. Bovendien is het verhoor vanuit een vooringenomen (bevooroordeelde) houding gedaan. Het CGVS, althans haar medewerkster, lijkt er in het verhoor en haar motivering uitsluitend op gericht te zijn om dingen te benoemen die volgens haar dan erop zouden wijzen dat het verhaal van verzoekster niet geloofwaardig is. Bevestigende feiten van verzoekster verzwijgt zij. Dit is geen faire behandeling van deze zaak en leidt tot willekeur door het CGVS”*), het geven van gefabriceerde post-factum verklaringen, het formuleren van loutere beweringen (*“Bovendien is het in de Afrikaanse cultuur ongehoord als een jonge vrouw (verzoekster) naar het thuisfront of andere zaken van een oudere man vraagt, die bovendien nog haar geheime minnaar is en overspel pleegt”*) en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Verzoekster weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

3.12. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

4.1. Verzoekster heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoeksters verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien november tweeduizend veertien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK